

Fakfelagssamstarv tvørtur um landamark í Norðanlondum:

Framtíðarsamfelagið við stórum avbjóðingum

Framtíðarsamfelagið ber í sær sjálvum nógvar nýggjar avbjóðingar fyri fakfelagssrøsluna — ikki minst nú vit fara burtur frá idnaðarsamfelagnum og til informationssamfelagið.

Vit mugu taka imóti hesum avbjóðingum og bera so í bandi, at løntakararnir ikki vera við skerdan lut, men at teir fáa øll tey rættindi, sum nátturliga hoyra teimum til.

Hetta sigur formaðurin í »Den Nordiske Funktionærsammenslutningen«, Dagfinn Havberstad, sum júst hevur verið í Føroyum.

Hann heldur fyri, at høast løntakarar í Norðanlondum í nógvum forum eru betur fyri enn teir í øðrum londum, so er enn langt á mál. Fakfelagssrøslan hevur hópin av uppgávum at taka sær av. Ti er og verður tað framhaldandi neyðugt við eini virknari og sterkari fakfelagssrøslu.

— Við at standa saman í fakfelagnum hava vit í Norðanlondum megnað at tryggja limum okkara livssømlig kor. Tað er heldur einki dulsmál, at nógv lond, bæði u- og i-lond í dag brúka Norðanlond sum fyrimynd — ikki minst á ti fakfelagssliga økinum, sigur Havberstad.

Norðurlandskt samarbeiði

— Hvønn týdning hevur so samstarvið millum Norðanlond?

— Hetta samstarv hevur nógva at siga fyri tey einstøku limafeløgini og eisini fyri tey felags mál, sum feløgini standa fyri at fremja í framtíðini til tess at tryggja limunum bestu sjálvsögdu og nátturligu rættindi.

— Norðanlond hava megnað at fáa í lag eitt sera umfavnandi samarbeiði bæði á mentanarliga, vinnuliga og tí politiska økinum. Eg haldi, at slíkt samarbeiði eigur eisini at vera á ti fakfelagssliga økinum. Vit eiga at menna verandi samstarv, og eg eri tí eisini fegin um, at føroyingar nú fáa limaskap í DNFS, sigur Havberstad.

Stórir tørvur

— Men er stórir munur á korunum hjá limunum í teimum einstøku fakfeløgnum í Norðanlondum?

— Tað er greitt, at ein ávisur munur er, hetta serliga av tjóðskaparligum

orsøkum, men taka vit t.d. tað sosiala ókið, so eru rættindini nógv tey somu. Vit eiga annars at brúka henda samstarvsfelagsskap til at betra um kunnleikan um viðurskiptini hvør hjá øðrum og helst eisini kunna læra av hvørjum øðrum.

Men hoast tað, at korini hjá fakfelagsslimum í Norðanlondum eru á hægri støði enn í nógvum øðrum londum, so merkir hetta ikki, at tørvurin á fakfelagsarbeiði tiskil er minkaður. Heldur tvørturimóti, sigur Dagfinn Havberstad.

Avbjóðingar

— Framtíðarsamfelagið kemur við nógvum nýggjum avbjóðingum, og er tað eisini greitt, at just fakfeløgini í Norðanlondum í dag brúka meira og meira av tíðini til spurningar, sum viðvíkja teirri nýggju teknologini, arbeiðsloysinum, medavgerðarrætti og økonomiskum demokrati.

— Hetta haldi eg eru týðningarmikil mál, sum løntakarar eiga at vera vitandi um og hava eina stóðutakan til.

— Og júst tí er tað av so stórum týðningi at hava eina virkna fakfelagssrøslu, heldur Dagfinn Havberstad.

Hann visir eisini á, at uttan fakfelagssrøsluna, so hevði ikki verið rokkið so langt sum nú.

— Men, leggur hann tó aftrat, — vit siggja nú, hvussu høggravindurin blæsir yvir stórum parti av Norðanlondum, og vit siggja, hvussu teir royndir at spara á tí almenna økinum og minka um stuðulin til tey sosialt veikastu í samfelagnum. Hetta kunnu vit ikki góðtaka, og hesum eigur fakfelagssrøslan at arbeiða imóti.

Hetta høggravindur ger tað eisini meira neyðugt nú enn nakrantíð at standa saman, tí einsamallir útina vit lúta og einki — mótvægis arbeiðsgevarunum og kapit-

alinum.

Dagfinn Havberstad

heldur tað hava stóran týðning, at hvør einstakur fakfelagsslimur gongur upp í fakfelagsarbeiðið, tí hetta er besti máttin at tryggja sær og øðrum eina rættvísu tilveru.

— Men vit eiga ikki at seta ormlig og veruleikar krøv, sum samfelagið

ikki tolar. Vit eiga at virka innán teir karmar, sum eru. Viðari sigur hann:

— Øll tosa um menning. Vit siggja hvussu bygdur, býir og lond mennast. Fylgja vit í fakfelagssrøsluni ikki við í hesi menning, so steðga vit upp. Vit eiga heldur at

taka imóti teimum nýggju avbjóðingunum og virka út frá teimum, endar Dagfinn Havberstad, sum er sera fegin um at føroyingar nú gerast limir í »Den Nordiske Funktionærsammenslutningen«.

jan

Ernst Hansen, formaður í Starvsmannafelagnum og Dagfinn Havberstad, formaður í »Nordisk Funktionærsammenslutning«.

Starvsmannafelagið við í Norðurlandskum samarbeiði

Limaskapurin helst góðkendur í oktober

Í oktober manað verður Starvsmannafelagið í Føroyum formelt upptikið sum limur í »Den Nordiske Funktionærsammenslutning«, sum er ein samstarvsfelagsskapur tvørtur um landamark í Norðanlondum. Í felagsskapinum eru 135.000 limir, umboðandi fakfeløg í Danmark, Finlandi, Svøríki og Noregi. Island hevur ikki fingið limaskap, men tað verður arbeitt við hesum málinum í løtuni.

Tað eru nøkur ár síðani, at Starvsmannafelagið í Føroyum søkti um lima-

skap í hesum norðurlandska felagsskapinum. Síðani tá hevur Starvsmannafelagið luttikið á øllum fundum sum eygleiðari. Fyri at gerast limur skal ein ráðstevna, sum verður hildin 4. hvørt ár, góðtaka tað.

Henda ráðstevnan verður hildin í Keypmannahavn í oktober, tá verður so Starvsmannafelagið tikið upp sum limur í felagsskapinum.

Felagsskapurin hevur styrisfundir á hvørjum ári og var seinasti fundurin hildin í Føroyum. Hetta

var í seinasta mánað.

Formaðurin í Starvsmannafelagnum, Ernst Hansen sigur við Sosialin, at fundurin í seinasta mánað millum umboð í »Den Nordiske Funktionærsammenslutning« var væleydnaður. Høvi var so eisini at vísa teimum 15 umboðunum nakað av Føroyum.

Uppá fyrispurning hvønn týðning ein slíkur føroyskur limaskapur í hesum felagsskapinum hevur sigur Ernst Hansen, at vit kunnu fáa stórt gagn av slíkum lima-

skapi.

— Føroysku fakfeløgini standa alt ov spjodd í dag, og tey taka tí ikki nóg nógva felags stig. Skulu vit koma longur á ti fakfelagssliga økinum og fakfelaganna millum í Føroyum — her hugsi eg serliga um fakliga útbúgving, so mugu vit leita úteftir fyri at fáa hjálp. Vit hildu tað tí vera rætt at søkja um limaskap í hesum felagskapi og vóna, at vit kunnu fáa nakað burturur, endar Ernst Hansen.